

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **B. D.**, zastoupená JUDr. Petrem Rydvanem, advokátem se sídlem Kostelní 10/5, Liberec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, ze dne 19. 6. 2008, č. j. 58 Az 1/2008 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 1. 2008, č. j. OAM-1-883/VL-10-K01-2007, rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyni podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Hlavním argumentem žalovaného byl závěr, že žalobkyně neprokázala souvislost s jedním z šesti důvodů pronásledování taxativně uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Dále žalovaný konstatoval, že žalobkyně – pocházející z Kosova – se nepokusila vyhledat ochranu u státních orgánů ve své zemi původu, přičemž žalovaný vycházel z toho, že tuto ochranu jsou schopny poskytnout místní orgány ve spolupráci s jednotkami OSN v Kosovu (UNMIK).

Žalobkyně brojila proti tomuto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, ve které namítala, že se dne 3. 8. 2007 provdala za S. V., který již 16 roků pobývá v České republice a má zde trvalý pobyt, s tímto mužem očekává dítě a z této skutečnosti dovozovala, že jí měl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu.

Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 19. 6. 2008 zamítl s tím, že žalovaný při posuzování § 14 zákona o azylu, které je ovládáno zásadami správního uvážení, nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, jeho uvážení bylo v souladu s pravidly logického usuzování a premisy jeho úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem, neboť v projednávané věci žalovaný vycházel ze zjištění, že žalobkyně následovala do České republiky svého manžela, který zde dlouhodobě žije a očekává s ním narození dítěte (krajský soud

cituje mj. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, dostupný na www.nssoud.cz).

Žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, ve které namítá důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ke své argumentaci v žalobě dodává, že soudu předložila lékařské potvrzení o svém těhotenství, přičemž soud se těmito skutečnostmi vůbec nezabýval, dítě se jí pak skutečně narodilo a v současné době jeho otec vyřizuje pro dítě povolení k trvalému pobytu. Z tohoto důvodu by jí měl být udělen azyl podle § 14 zákona o azylu (stěžovatelka chybně odkazuje na § 14b zákona o azylu).

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti popírá oprávněnost podané kasační stížnosti a odkazuje stěžovatelku na ochranu poskytovanou zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je přípustná.

Po konstataci přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Nejvyšší správní soud neshledává v kasační stížnosti relevantní argumenty svědčící pro její přijatelnost.

Pokud jde o námitku směřující proti nesprávnému posouzení § 14 zákona o azylu, Nejvyšší správní soud odkazuje na vlastní jednotnou judikaturu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, oba dostupné na www.nssoud.cz a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaný pod č. 375/2004 Sb. NSS). Stěžovatelčinu kasační stížnost tudíž nelze podřadit pod otázku nejudikovanou či nedostatečně judikovanou. Stěžovatelka rovněž nepoukazuje na rozpornou judikaturu ani nenavrhuje učinit judikatorní odklon. Krajský soud se rovněž nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky. Další námitky – např. dostupnost kombinované ochrany ze strany státních orgánů a jednotek OSN (otázka dosud nejudikovaná, a tudíž spadající pod první bod přijatelnosti) – stěžovatelka v žalobě ani v kasační stížnosti nevznesla a Nejvyšší správní soud, jsa vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, tudíž není oprávněn se k těmto otázkám vyjadřovat.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti a krajský soud se *prima facie* v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu